

[Rahbæk Møller]

med de to partier, der hjalp os med at få forslaget vedtaget i fjor, Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti, men da i øvrigt med alle de partier, som har lyst til at ytre sig i denne sag. Vi tror, der vil komme en bred offentlig debat om den – den er allerede begyndt. Jeg tror, der er mange uden for huset, der interesserer sig for sagen og kan bidrage til at gøre forbudet så effektivt som muligt.

Jeg vil gerne føje til, at jeg er vidende om, at Frankrig har besluttet at følge det danske eksempel, og alene den omstændighed, at vi pludselig er blevet foregangsland, understreger nødvendigheden af, at vi udfører et ordentligt stykke arbejde, både af hensyn til os selv og af hensyn til andre.

Tom Behnke (FP):

I et ansættelsesforhold, og når man når frem til at skulle ansættes, er der i dag i hundredvis af forskellige former for test, som man kan bruge over for forskellige personalegrupper for at finde ud af, hvilke kvalifikationer den enkelte har, og om de er tilstrækkelige til, at vedkommende kan besætte den pågældende arbejdsstilling.

Men når man når frem til at ville se lidt ud i fremtiden, som jo er den afgørende forskel, når man får mulighed for at bruge gentest, er der mange, der står af – det vil de dog alligevel ikke være med til. Det skal altså kun angå de kvalifikationer, man kan se her og nu.

Der er jo visse stillinger, hvor det er af ganske afgørende betydning at vide, om der i fremtiden vil opstå pludselige sygdomme, som kan få skæbnesvangre konsekvenser for mange mennesker. Her fra talerstolen har man som eksempel nævnt piloter; det ville være rart på forhånd at vide, om den enkelte, man ansætter som pilot, har anlæg til at få eksempelvis epilepsi. Det kunne være rart at vide i forvejen, så man undgik, at 200-300 mennesker blev slået ihjel som følge deraf. Det er ikke sikkert, at vedkommende udvikler sygdommen, men der ligger en risiko for det, og derfor må vi nok sige, at den risiko er for stor at tage, og at vedkommende bør finde sig et andet arbejde, hvor den ikke ville få nogen betydning.

Det foreliggende forslag indeholder i § 2 et generelt forbud, hvorefter stk. 2 og 3 rummer nogle muligheder for at dispensere. Hvis lovgivningen endelig skal gennemføres, mener vi i

hvert fald, det er en fordel, at der er en dispensationsmulighed, for så får man mulighed for at gennemføre gentest på mennesker i netop disse stillinger, der er meget afgørende for andre menneskers liv og levned.

Men det, der kunne undre mig, er, at man overhovedet går i gang med at lave et lovforslag af denne karakter. I dag koster en DNA-test 300.000 kr., så det er altså ikke kassedamer, rengøringsdamer, kontorfunktionærer eller lign., der får en DNA-test, inden de bliver ansat. Det er der ganske enkelt ikke nogen der har råd til. Så det vil kun være i meget centrale og store stillinger eller stillinger, hvor der står menneskeliv på spil, man vil bruge en DNA-test, ikke i andre.

Når man samtidig har lavet disse dispensationsmuligheder, som jo altså kun drejer sig om de personer, der vil komme på tale netop på grund af prisen, er det vores vurdering, at forslaget er ganske unødvendigt og overflødigt. Det eneste positive, man kan sige om det, er, at det vil være meget beskæftigelsesfremmende og meget bureaukratisk, fordi man skal sidde og undersøge sagerne og give dispensationer i stedet for helt at undlade at lovgive på området.

Der er også det ved det, at hvis man eksempelvis ønsker at blive ansat i en eller anden stilling i et firma, hvor firmaet kræver en gentest, inden man bliver ansat, er der ikke noget til hinder for, at man går over i et konkurrerende firma, hvor de ikke bruger gentestning, og bliver ansat dér i stedet for. Der er jo rige muligheder for at falde ind i forskellige stillinger rundt omkring på arbejdsmarkedet. Hvis et firma begynder at bruge gentest i ansættelsesproceduren og man er imod det, kan man vælge at blive ansat i et andet firma.

Det samme gør sig gældende, når vi taler om forsikringerne. Hvis eksempelvis Baltica siger: Nu vil vi gerne have gentestet alle vores kunder, kan man bare skifte til Tryg eller til et andet selskab. Så længe der er flere firmaer end ét, og så længe der er flere forsikringselskaber end ét, har man stadig væk den frie valgmulighed. Man kan vælge at gå derhen, hvor de ikke bruger gentest, hvis man er imod at få afsløret, hvad der ligger gemt dybt i én, og hvad der måske kan komme frem i fremtiden.

Derfor mener vi slet ikke, sagen er så forurogende, og vi mener egentlig ikke, der er grund